

מיר איבער צוליב חיבוך, אעדער זאך איז אויסגעטיטשט ע"פ חסידות, ~ ?
אייר זאל מגדל זיין אים לתורה ולחופה ולמעשי טובים, אונ ער זאל
אויפוואקסן אחסיד, ירד"ש אונ למדן. (אח"כ איכיל ג"כ לאם הילד).

כ"ט טבח:

הי' א', שנטע מצבא ובכנס לב"ק אד"ש ואמר לו ב"ק אד"ש: **שיהי'**
עמו סידור חומש ותחלים, וכן **שישפייע על החיללים שיניגחו חפילין**, ומה
טוב עם קריאת שם, ואמר לו **שיהי'**, אצל הטשאפלין, ואם בשבח לא יתפ-
ללו היאך שצרכיבים תקבץ מניין שלך וחבא למחר ואם לאו חכנס לפנוי אל
معدיב אויף גצעגעגען זיך.

ש"ט בא:

בעת ההפטרה וכן בברכות האחרונות בכה ב"ק אד"ש.

י"ד שבט! חי"א:

בהתווועדות אמר: דער פרעם דא פירט זיך איז מען גיט ארוייס א
סטייטמענט, זאג איר א וווארט פון רבין איז קוב"ה ואורייתא וישראל
כולה חד, מען קען פיט טאן אהבת ישראל אליוין אונ ניט האבן קיין
שייכוח מיט תורה.

א', מהחסידיים הזקנאים אמר בקול רם: די רידיד איז גוט, אבער דער
עולם בעט חסידות! – כל העולם שתקו והבטו אל ב"ק אד"ש. בשעה 40:10
אמר: במאמר שניthin ליום... באתי לבני גו'. איזה פעמים פסק ואמר
שיאמרו לחיים. כshedibber במאמר אודוח ויקרא ויקרא... בכה בכוי רב.
בשעה 12:15 נסתימה ההחוועדות.

ח"י טבט:

ב"ק אד"ש אמר לא', ביחידות שאדמו"ר האצעי מבאר במאמר שפעם
מبطلים ח"ת מלמעלה, כדי אויסצופירן א שליחות.

ש"ק פ' חרומחן ד', אדר א':

אחר אויפרפעניש ביקש א', מכ"ק אד"ש שיחוועד, ואמר: שאיננו יכול
ונתן ברכה איז דער ביה המקדש בויען איז בעווען דורך כסף וזהב, אבל
דורכדעם איז בעווען א בית וואו עס איז בעווען ושכחהו בתוכט, א
בנין עד依 עד.

ש"ק פ' חמוץ, יא', אדר א':

אחר מוסף ביקשו מאדו"ש שיחוועד (הי' שם אויפרפעניש) ואמר אדו"ש
להחנן (חיטריך שי'): דער רבוי האט ארוייסגעגען מאמר לב', ניסן, שטילט
אויף דעת פסוק ואותה מצוה, להעלות נר חמיד, לבארה וויא Kun א נר
וואט איז א ניצוץ זיין חמיד, אלאadam איז דורך משה'ס בח, ווואט פון

א נאר קען ער מאכּן א פאודּר, עד"ז בשעה מען בית בויען א הויז בניין
עדּוּ עדּ, איז ווי דער סדר איז בזזה אָז פְּרִיעָר רַוחֲנִיּוֹת דָּרְגָּאָךְ שְׁפָעַטָּר
בשמיות (הכוננה במחילה צ"ל אהבה ויראה זהה כלֵי לבן וכת בת בשמיות)
בליל החראה אמר קען בדרפ"ז (ע' 228) שם נאמר שאחר שריפה מתוערים כו'.

פּוֹרִים קְטָן:

בעח הקבלת פניהם אמר ב"ק אדר"ש: כי החורה היא מחנה לישראל, וחורי
מחנה הוא بلا יגיעה, ולכארה הררי חטלה הוא שרווק ע"י יגיעה משיגו^ו
בחורה וא"כ אישתו הוא חטלה שזו מהנה? אלא שזו מה שאמנו של הילך גיט
א חינוך לערנען בשעה יי' דאס איז אָמֵן פְּתָנָה; מען דערציאלית אודאות
אדח"ז אמר שכנים (שפטערדייקע יארן) השיג ע"י יגיעה לעניים דמחנה
הבייע בעח היוחו צעיר, במו"כ בנישואין – מחילה יש העניין דמחנה
ואח"כ יש העניין דיביעה. (כשדיבר בנווגע תורה אמר שתקב"ה נק' בשם חנן,
וישראל נק' בשם כליה, ותורה הו"ע החמשה).

ט' אדר שני:

אחר התפללה ביקשו שאדר"ש יחוועד וענחו: עט איז נאר דא פיר טעל צו
פּוֹרִים.

פּוֹרִים:

בשכונת לחהוועדו והעולם האט זיך ניט געריכט. ונעשה העולם
צומולט ואמר אדר"ש: "אחן החטלאות". היל' שם א' חייל שלא הבין איזו^ו,
ואחרי שאדר"ש דיבר עמו בענגליש אמר להר' שלמה שי' העכש שי אמר זו אין
אן אקסענט, וצחק.

זוח לאחדים (חסיד בנים ר"ל) לומר לחיים, ואמר ב"ק אדר"ש: חאטש
אפילו איך האב ניט די בריטקייט, אבל אויב מען שטעלט זיך איין
וואר הקב"ח זועט זיבער העלפן, ווי דער דרכ' זאל ניט זיין אויב ערשת
ברוחניות אבל עט זאל קומען למטה מעשרה טחחים בשמיות.

אמר אמרה: זואס איך וועל אייאטער זאגן האך איך אָז דאט זועט ניט
שאָטן די זואס בין מיט אטונע פּוּשָׂה (דיבר עט עיניים טגורות) אבל
אייך זוינימ ניט פּאָרוּאָט עט קווטש מיר דער עניין, איך אליאין קען זיך
ניט אָרוּיסָצְיָען פּוֹן דעט. (אחדים החחילו לנגן ניגון, אבל ב"ק אדר"ש
אמר שרצו להמשיך) מיר האבן דאר גערעדט אָז עט דארך זיין עד דלא
ידעו, מסחמא איך עט דאס... איך געפּין עט זיינער שווער אונ קען ניט
אָרוּיסָצְיָען פּוֹן זיך; ראשו הקדוש נטלי מעט בידיו ובכח מעט ואמרא: נאר
טחחים איך האט ניט קיין אנדר ברירה, אונ איך האב ניט קיין אנדר
ברירה.